

Čís. 6002.

Vzdal-li se žalobce v žalobě, zadané na okresním soudě, pohledávky, pokud převyšovala 5.000 Kč, jest pro žalobu věcně příslušným okresní soud.

(Rozh. ze dne 5. května 1926, R I 332/26.)

Žalobu o zaplacení provise zadal žalobce na okresním soudě a vzdal se v odstavci VIII. žaloby své pohledávky, pokud převyšovala 5.000 Kč. K námitce věcné nepřislusnosti soud první stolice žalobu odmítl, rekursní soud zamítl námitku věcné nepřislusnosti.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Stěžovatel přehlíží, že se žalobce vzdal již v žalobě té části své provisní pohledávky, která převyšuje 5.000 Kč, což vyslovil jasně v VIII. odstavci žaloby, v němž prohlásil, že se za účelem přivedení příslusnosti okresního soudu vzdává, uznáv v odstavci VII. žaloby snížení své provisní pohledávky na 5.786 Kč, i těchto 786 Kč, takže jeho úhrnná pohledávka činí 5.000 Kč. Okolnosti, které ho k tomu přiměly, způsob, jakým tak učinil, a zejména hmotněprávní stránka tohoto způsobu, jsou pro věc nerozhodny, podstatno je, že vzdav se většího penize nad 5.000 Kč, uznal závazně, že jeho provisní pohledávka činí jen 5.000 Kč. Tím, že se žalobce zřekl svého nároku nad 5.000 Kč, nastaly podle §u 237 čtvrtý odstavec c. ř. s. také ty účinky, že ohledně řečeného penize vyššího žaloba už podána býti nemůže, že žalovaný zbytek už není součástí dřívější větší pohledávky, nýbrž je podle stavu žaloby (§ 41 j. n.) při posuzování věcné příslusnosti jedině v úvalu přicházejícím pohledávkovým penizem. Bez závažnosti je při tom hmotněprávní učin vzdání, pokud jde o otázku, jaký význam má jednostranné, druhou stranou nepřijaté vzdání. Postačí po procesuální stránce, že žaloba ohledně penize, jehož se žalobce zřekl, nemůže už býti podána, takže nemůže dojíti k novému uplatňování části jedné a téže pohledávky, tedy k tomu, čemu má býti zabráněno předpisem § 55 j. n.

Čís. 6003.

Exekuce na základě říšsko-německých exekučních titulů.

Není třeba, by k exekučnímu návrhu byl připojen průkaz o obeslání dlužníka před říšsko-německý (bursovni) soud, pakli jest z důvodů exekučního titulu zřejmo, že se dlužník účastnil řízení. Vzájemnost, zaručená vyhláškou ze dne 25. června 1924, čís. 131 sb. z. a n. není závislá na provedení delibačního řízení v tuzemsku. Námitku, že zde nebylo rozhodčí smlouvy, nelze uplatňovati rekurse, nýbrž odporem.

(Rozh. ze dne 5. května 1926, R I 369/26.)

Soud první stolice povolil exekuci na základě rozhodčího výroku brémské bavlněné bursy, rekursní soud exekuční návrh zamítl. D ů v o d y: Exekuce byla povolena na základě rozhodčího výroku brémské bavlněné bursy ze dne 4. března 1925, tudíž na základě exekučního titulu cizozemského. Toto povolení exekuce předpokládá (§ 79 ex. ř.) předně, že vzájemnost státními smlouvami nebo prohlášeními vládními o tom vydanými a ve sbírce zákonů a nařízení vyhlášenými jest zaručena. Tomuto předpokladu jest smlouvou o právní pomoci s Německou říší ze dne 20. ledna 1922, která byla pod čís. 130 na rok 1924 ve sbírce zákonů a nařízení současně s vládním nařízením ze dne 25. června 1924, čís. 131 sb. z. a n. vyhlášena a dne 28. června 1924 vešla v moc práva, vyhověno, ježto jest tím vzájemně zaručena též exekuční způsobilost rozhodčích výroků. Proto dlužno jen ještě zkoumati, zda jsou splněny další předpoklady §§ 80 a 81 ex. ř. V ohledu tom nelze dovoditi ani z exekučního návrhu ani z předložených dokladů, jakým způsobem rozhodčí řízení u brémské bavlněné bursy bylo zahájeno a není vůbec průkazu, zda a kterak bylo doručeno povinné straně obelání k rozhodčímu soudu. Již s ohledem na tento nedostatek zákonných požadavků nebylo exekučnímu návrhu vyhověti. Neboť ve smyslu §u 80 druhý a třetí odstavec exek. ř. může býti v souvislosti se shora uvedeným vládním nařízením č. 131 na rok 1924 exekučnímu návrhu, který se opírá o rozsudek cizozemského soudu, vyhověno jen, když podle nyní změněného a předpisu § 328 něm. obč. zák. přízpůsobeného druhého odstavce § 80 ex. ř. podlehnoucí žalovaný jest státním občanem československým a když mu bylo doručeno předvolání neb opatření, jímž byl zahájen spor před cizozemským úřadem buď k vlastním rukám ve státě procesního soudu aneb v právní pomoci v tuzemsku, konečně když nález dle předloženého o tom vysvědčení cizozemského soudního úřadu neb jiného úřadu dle práva platného pro tento úřad již nepodléhá pořadu stolic bránícímu vykonatelnosti. Ježto exekuční návrh již požadavku předepsaného doručení nevyhovuje, bylo stížnosti vyhověno a napadené usnesení změněno.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Dovolacímu rekursu nelze upřítí oprávnění. Neprávem zamítl rekursní soud exekuční návrh proto, že ani z něho ani z předložených dokladů nelze seznati, jakým způsobem rozhodčí řízení u brémské bavlnové bursy bylo zahájeno a jelikož zde není průkazu, zda a jakým způsobem obelání k rozhodčímu soudu bylo doručeno povinné straně. Rekursní soud přehlíží, že dle vládní vyhlášky ze dne 25. června 1924, čís. 131 sb. z. a n. neplatí při rozhodování o exekučních návrzích na základě rozhodnutí německých soudů ustanovení §u 80 čís. 2 ex. ř. a pro vadnost při doručení opatření, jímž byl spor zahájen, lze exekuci odepřítí jen za podmínek, jež dle §u 328 čís. 2 německého civilního soudního řádu vylučují uznání čsl. rozsudků v Německé říši. Ve smyslu tohoto §u neuznává se cizozemský rozsudek, jestliže žalovaný, který ve sporu pod-

lehl, je německým státním příslušníkem a nevstoupil do sporu, pokud obsílka neb opatření, jímž byl spor zahájen, nebylo mu doručeno ani osobně ve státě procesního soudu ani právní pomocí se strany německé. V tomto případě povinná strana účastnila se sporu před rozhodčím soudem, neboť z důvodu rozhodčího výroku je zřejmo, že namítala vzájemnou pohledávku, která ovšem nebyla uznána. Nebylo tedy nutno, by ve případě, o nějž jde, k exekučnímu návrhu byl připojen výkaz o doručení obeslání povinné strany před bursovní soud. Pokud jde o otázku, zdali pro povolení exekuce bylo potřeba, provést delibrační řízení v tuzemsku, jest poukázati k tomu, že zdejší zákonodárství takového řízení nezná a že vzájemnost zaručená vládní vyhláškou ze dne 25. června 1924, čís. 131 sb. z. a n. není závislou na provedení tohoto řízení. Opačný názor povinné strany odporuje smyslu této vládní vyhlášky. (Viz rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 23. února 1926, č. j. R I 66/26). Zbývá ještě vyřídití námitku povinné strany, že rozhodčímu soudu nebyla předložena pravidelná rozhodčí smlouva. Byl i se tato námitka považovala za přípustnou, nelze k ní hleděti v rekursním řízení, nýbrž dlužno ponechatí její rozřešení rozhodnutí o odporu současně podaném proti povolení exekuce, neboť vytýkaná vada prvému soudci nemohla býti zřejmou ze spisů mu předložených. Z důvodů rozhodčího výroku totiž vysvítá, že vymáhající strana prodala povinné straně zboží kupní smlouvou ze dne 20. října 1924 pod podmínkami bavlnové bursy v Brémách. Prvý soudce mohl tedy předpokládati, že zde jest pravidelná rozhodčí smlouva.

Čís. 6004.

Pozemková reforma.

Pensijní normál, jímž byly přiznány majitelem panství zaměstnancům zaopatřovací požitky, nepozbyl platnosti tím, že panství bylo napotom převzato k účelům pozemkové reformy. Vlastník statků převzatých Státním pozemkovým úřadem není sprostěn závazků ze služebních nebo zaopatřovacích smluv. Lhostejno, že zaměstnanec obdržel od Státního pozemkového úřadu odbytné ve smyslu §u 75 náhr. zák.

(Rozh. ze dne 5. května 1926, Rv I 1793/25.)

Žalobce, bývalý hospodářský správce u žalovaného, jenž dnem 1. ledna 1924 vstoupil, nabyv nároku na pensi, do neaktivního poměru následkem výpovědi dané mu vzhledem k prováděné na statcích žalovaného pozemkové reformě, domáhal se na žalovaném jako svém bývalém zaměstnavateli výroku, že týž jest povinen 1. zaplatiti žalobci 7.005 Kč s přísl. jako zaopatřovací požitky za dobu od 1. ledna do 1. července 1924, 2. od 1. července 1924 platiti žalobci každého prvního měsíčně předem 687 Kč 50 h a to částky do pravomoci rozsudku dospělé s 5%ními úroky od jejich splatnosti do 14 dnů pod exekucí, ostatní částky ve výši 687 Kč 50 h každého prvního měsíčně napřed, 3. v případě, že by pense vyměřená Všeobecným pensijním ústavem ve výši